

om, at en del af det skyldes, at psykisk syge bliver idømt nogle meget lange behandlingsdomme for noget, som ikke psykisk syge bare ville få en advarsel eller en lille bøde for. Derfor er det vigtigt, at vi ikke gør folk bange for, at det er en udvikling i meget alvorlig kriminalitet, vi ser.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Det tror jeg heller ikke jeg har plæderet for. Det, jeg sagde, var, at der var en stigning og udvikling på området. Jeg talte ikke om sværhedsgraden i kriminalitet og psykisk sygdom, men det er da helt klart, at der er en udvikling på området.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ordføreren startede i hvert fald med at tale om drab tæt sammenkædet med det, og derfor glæder det mig, at ordføreren nu understreger, at den sammenhæng ikke er der.

Jeg vil bare høre, om ordføreren er enig i, at det er vigtigt, at vi i denne her debat sikrer os, at vi får nuancerne med, så folk rundtomkring ikke begynder at blive bange for psykisk syge, for det er så få af dem, der trods alt kommer så langt ud, at de begår den alvorlige kriminalitet. Det er selvfølgelig meget vigtigt, at vi får sat ind over for den, men for langt de fleste af de retspsykiatriske patienter er det altså meget milde overtrædelser, de har begået, og derfor er det vigtigt, at vi ikke dæmoniserer det og får folk til at blive bange for alle psykisk syge.

Det er vigtigt at holde fast i, at det trods alt er en meget lille del af dem, der begår den alvorlige kriminalitet, og det skal vi så selvfølgelig prøve at gøre noget ved. Vi skal også se på, hvad kan vi gøre, for at de andre ikke kommer ind i retssystemet, men får hjælp i det psykiatriske system i stedet for. Er ordføreren ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jo, det er jeg enig i, og det har jeg givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Hørte jeg rigtigt, at fru Birthe Skaarup talte for, at vi skulle være bedre til at gribe ind og få folk hospitaliseret, og ligger der så i det måske en opfordring til en hurtigere tvangshandling over for

borgerne på et spinklere grundlag, end vi har i dag?

Den angst, der måske er i samfundet for, at psykisk syge begår nogle kriminelle handlinger, kunne jo godt være med til, at borgerne netop syntes, at vi skal låse folk inde noget tidligere, end vi gør i dag. Hvor er balancen mellem, at vi skal respektere, at folk har ret til deres privatliv og også et privatliv, der ikke ligner alle og enhver, og at vi siger, o.k. nu går det måske så skævt, at vi frygter, der sker noget?

Er det psykosen, eller kan det være angst for handlinger, der gør, at man fremover skal tvangsindlægge folk? Lægger ordføreren op til et skred i grundlaget for tvangsindlæggelser af folk?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Noget af det, jeg gjorde opmærksom på, var, at vi skulle fokusere meget på de psykotiske og de skizofrene. Jeg mener, det er nogle af dem, vi har glemmt. Det er nogle af dem, der har udviklet en sygdom, som vi ikke har taget nok hånd om.

Med hensyn til udskrivelse fra hospitalerne mener jeg, at mange er blevet udskrevet for tidligt. De er blevet udskrevet uden udskrivningsaftaler og uden det, som jeg mener er nødvendigt for de meget syge, nemlig bostøtte, et sted at bo, en social opfølgning derhjemme og en psykiatri, der også virker ude i lokalsamfundet.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg kan godt følge ordføreren i den rytme, der bliver omtalt her, men så er det også folk, der i forvejen har været inden for systemet, og som er kendte. Men en gang skal jo være den første gang, en person begår kriminalitet. Det kan godt ske, at man kan forebygge anden og tredje gang, hvis man kommer til at kende et menneske godt, der har for vane at reagere med kriminalitet i sine frustrationer, i sin psykose, men hvordan skal man forebygge det ved de første indlæggelser?

Det var der, jeg spurgte om holdningen. Skal man være hurtigere til at tvangsindlægge folk på et spinklere grundlag, på færre indicier, end vi har i dag? Det er jo sådan set interessant, om man er parat til at skride politisk med hensyn til, hvor lidt eller hvor meget der skal til, før man tvangsbehandler folk i dagens Danmark.